Παρουσίαση του κειμένου του Αριστερού Δικτύου

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες

Στο δεύτερο συνέδριο του κόμματος μας ξεδιπλώνουμε την σκέψη μας στο πλαίσιο της καταστατικής συμφωνίας την οποία κάναμε όλοι όσοι συν-ιδρύσαμε το κόμμα μας και θέλουμε να ελπίζουμε ότι δεν θα παραβιαστεί. Δηλαδή ότι είμαστε κόμμα της Αριστεράς. Αυτή είναι η μεγάλη εικόνα που μας ενώνει.

Αποσαφηνίζουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι με την ίδρυση της Δημοκρατικής Αριστεράς δώσαμε τη δική μας απάντηση στο διογκούμενο αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για ριζική ανασυγκρότηση του πολιτικού πεδίου και διατυπώσαμε μια ολοκληρωμένη εναλλακτική πρόταση εξουσίας.

Στο δεύτερο συνέδριο μα ς δηλώσουμε πως θέλουμε να αλλάξουμε την πολιτική στην Ελλάδα και στην Ευρώπη . Εν α δεν πρόκειται να αλλάξουμε την ψυχή μας , ξέρετε αυτή την αλλάζουν εύκολα αυτή που δεν την έχουν.

Πιστεύουμε ότι η Δημοκρατική Αριστερά ήρθε για να παραμείνει στη πολιτική ζωή της χώρα μας ως αριστερά της ευθύνης, της δημιουργίας και των συνθέσεων στο όνομα της εργασίας και του πολιτισμου.

Είμαστε η Αριστερά η οποία δεν αποδέχεται τη μανιχαϊστική αντίληψη της πολιτικής και τούτο γιατί μάθαμε ότι η ζωή είναι πολυσύνθετη. Απέναντι στον συγκρουσιακό διπολισμό αντιπαραθέτουμε την επαναστατική μετριοπάθεια της τοποθέτησης επί του συγκεκριμένου. Και με αυτή την έννοια η Δημοκρατική Αριστερά, η δική μας Αριστερά, αποτελεί ήδη πόλο της πολιτικής σκηνής στη χώρα μας, καθήκον όλων μας να τον καταστήσουμε και υπολογίσιμο μέγεθος.

Δείξαμε ότι σε συνθήκες κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής και κυρίως κρίσης αξιών και θεσμών, κατανοούμε βαθύτατα την ανάγκη μιας εθνικής συνεννόησης των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων και θέσαμε το αξιακό μας φορτίο και το στελεχιακό μας δυναμικό στη βάσανο τη διαχείρισης μιας επώδυνης καθημερινότητας των συμπολιτών μας.

Για να μην χαθούμε στις μικρές διαφορές οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε τους στόχους μας και τα εργαλεία με τα οποία εργαζόμαστε. Δηλ. τι κράτος θέλουμε, πως θα επιτύχουμε μια οικονομικά αποδοτικότερη και κοινωνικά δικαιότερη λειτουργία του παραγωγικού ιστού. Σε ότι αφορά το κόμμα μας, ποια κοινωνικά συμφέροντα εκπροσωπούμε , ποιες κοινωνικές και πολιτικές συνθέσεις επιδιώκουμε, τι είδους κόμμα οφείλουμε να οικοδομήσουμε.

Με αυτές τις σκέψεις στον πυρήνα της συλλογιστικής μας καταθέσαμε στη δική σας κρίση τις απόψεις μας για την κατάσταση της χώρας μας, τη θέση της στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο χώρο, τις πιθανές διεξόδους από την κρίση και την προβολή της σε ένα πιο φωτεινό και ελπιδοφόρο μέλλον.

Είναι σκέψεις και προτάσεις όσων υπογράφουμε το κείμενο μας, συναντηθήκαμε ως ρεύμα ιδεών τον τελευταίο χρόνο μέσα από την δράση και λειτουργία του κόμματος μας.

Το κείμενο μας το καταθέσαμε ως κείμενο συμβολής . Πρόθεση μας είναι να συμβάλλομαι στο να αποσαφηνιστούν αμφισημίες τις πολίτικης μας, κενά και ασάφειες, και βέβαια να κάνουμε και μια αλλη εκτίμηση για την κυβερνητική μας θητεία .

- Πρόθεση μας να αντικαταστήσουμε τον αγοραίο κυβερνητισμό που εμφανίστηκε τον τελευταίο χρόνο και να επαναφέρουμε στον πολιτικό μας λόγο τους βασικούς ιδρυτικούς πυλώνες τις πολίτικης μας " Δημοκρατικός Σοσιαλισμός – Αριστερός Ευρωπαϊσμός – Μεταρρυθμιστική Στρατηγική – Οικολογική Εγρήγορση "

Πρέπει να διαλύσουμε συγχύσεις που αφορούν την έννοια της "κυβερνώσας αριστεράς". Ήρθαμε στην πολιτική ζωή ως απάντηση στην κρίση του πολίτικου συστήματος και όχι ως αριστερά διαθέσιμη να χρησιμοποιηθεί ως αριστερό άλλοθι για αντιλαϊκές πολιτικές

Για μια νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία

Η Δημοκρατική Αριστερά κατανοεί βαθύτατα την ανάγκη μιας εθνικής συνεννόησης των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων. Για να είναι αποτελεσματική όμως μια νέα εθνική συνεννόηση απαιτείται η διαμόρφωση νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας. Η διέξοδος από την κρίση είναι υπόθεση των δυνάμεων που παράγουν, δημιουργούν, επινοούν, καινοτομούν και επιχειρούν στο πλαίσιο μιας κοινωνίας αλληλεγγύης.

Η χώρα μας χρειάζεται ένα πολιτικό σχέδιο που θα μετατοπίζει την πολιτική ζωή του τόπου σε προοδευτική κατεύθυνση και θα την απαλλάξει από την συντηρητική και νεοφιλελεύθερη αδιέξοδη πολιτική της κυβέρνησης Σαμαρά.

Αντί αυτού τελευταία εμφανίζονται συχνά πολιτικές κινήσεις, χωρίς συγκεκριμένη αναφορά στην πολιτική πραγματικότητα, αγνοώντας την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική. Στις κινήσεις αυτές υπάρχουν πολίτες με ιδιαίτερα αξιόλογη πολιτική σκέψη και αξιοπρόσεκτη στάση ζωής, υπάρχει όμως και μέρος του πολιτικού προσωπικού που έχει ευθύνες για τη σημερινή μας κατάσταση, βεβαίως υπάρχουν πάντα και οι διαθέσιμοι να υπηρετήσουν κάθε πολιτική, οι γυρολόγοι. Το κάλεσμα τους ***είναι ένα άλλο πολιτικό σχέδιο από*** *αυτό της Δημοκρατικής Αριστεράς χωρίς σαφές κοινωνικό πρόσημο που θέλει να εγκλωβίσει την πολιτική μας ζωή σε συντηρητικές επιλογές.*

Φαίνεται πως η κρατικοδίαιτη οικονομική ελίτ αυτής της χωράς δεν αντέχει χωρίς το πολιτικό προσωπικό που την εξέθρεψε, θέλει να το αναστήσει .

Η πολιτική έκφραση του χώρου του δημοκρατικού σοσιαλισμού δεν θα είναι προϊόν επιλογών εκδοτικών συμφερόντων ***αλλά κοινωνικών διεργασιών , γι αυτό η Δημοκρατική αριστερά θα είναι παρούσα .***

Η συνάντηση μας με το άλλο τμήμα της Αριστεράς που ενδιαφέρεται για τη διακυβέρνηση της χώρας είναι βασική προϋπόθεση για μια άλλη πολιτική πρόταση σε προοδευτική κατεύθυνση, με εμπιστοσύνη στον προγραμματικό μας λόγο ,στα μέλη μας και στον κόσμο της εργασίας. Η αναζήτηση του κοινού πολιτικού τόπου σε προγραμματικό πεδίο είναι μια επίπονη διαδικασία δημιουργικού διαλόγου αλλά και αντιπαραθέσεων .Ο εγκλωβισμός του τμήματος της Αριστεράς που ενδιαφέρεται για τη διακυβέρνηση της χώρας σε αντιλήψεις διπολικής αντιμετώπισης της σημερινής κρίσης οδηγεί σε αδιέξοδα

Το πρόβλημα τ ου κόμματός μας δεν είναι η απροθυμία, ο δισταγμός να συζητήσουμε με κινήσεις και πρόσωπα του ευρύτερου χώρου της κεντροαριστεράς. Κάθε άλλο .Το μεγάλο πρόβλημα του κόμματός μας είναι ότι η σημαντικό τμήμα της ηγεσίας δεν έχει εμπιστοσύνη στις ίδιες τις δυνάμεις του κόμματός μας. Και αυτή είναι μια αδυναμία την οποία οφείλουμε να διορθώσουμε.

Να πιστέψουμε ότι ο Δημοκρατική Αριστερά αποτελεί ήδη βασικό πόλο της πολιτικής ζωής του τόπου, να δείξουμε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, να επεξεργαστούμε περαιτέρω τον προγραμματικό μας λόγο και να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για συγκλήσεις με τον αστερισμό κινήσεων του δημοκρατικού σοσιαλισμού και της οικολογίας.

Δεν έχουμε αγωνία ποιος θα είναι προνομιακός μας συνομιλητής οι 58 η ο Λοβέρδος ας μην κάνουμε πρόβλημα μας τα δικά τους προβλήματα

Είναι προφανές ότι η ΝΔ δεν μπορεί να είναι στρατηγικός μας εταίρος ούτε πολιτικός μας σύμμαχος , το δε ΠΑΣΟΚ όσο ταυτίζεται με την ασκούμενη πολιτική δεν μπορεί να είναι καν συνομιλητής.

Ευρώπη και Ελληνική Κρίση

Η υπόθεση της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης βρίσκεται σε κρίσιμη φάση. Η οικονομική ευρωστία της Γερμανίας χρησιμοποιείται από τις συντηρητικές δυνάμεις της χώρας αυτής προκειμένου να διαμορφωθεί μια Γερμανική Ευρώπη. Δυστυχώς σήμερα υπάρχουν δύο Ευρώπες : από τη μια μεριά εκείνη του χρηματιστηριακού κεφαλαίου που πλουτίζει από την ικανότητά της να εξάγει υπεραξία από την εργασία των άλλων σε παγκόσμιο επίπεδο, και από την άλλη πλευρά η Ευρώπη της εργασίας που πληρώνει το συνολικό κόστος της αλλαγής των παγκοσμίων συσχετισμών δύναμης.

Η χώρα μας πληρώνει βαρύ τίμημα στην προσπάθειά της να παραμείνει μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας και να αποφύγει την χρεοκοπία. Το αντίτιμο των θυσιών του ελληνικού λαού πρέπει να είναι "ευρωπαϊκή ενοποίηση με δημοκρατική οργάνωση, ισχυρή κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη".

Προκειμένου να ανοικοδομήσουμε και να αναδιαρθρώσουμε τις οικονομίες των Ευρωπαϊκών δημοκρατιών που προέκυψαν από τον μεταπολεμικό συμβιβασμό μεταξύ εργασίας και κεφαλαίου, είναι αναγκαία η δημιουργική συνέλιξη δύο παραγόντων:

Πρώτον: Οφείλουμε να εργαστούμε όχι μόνο για τη σύγκλιση των προοδευτικών-αριστερών ευρωπαϊστών αλλά και για τη συνάντηση με άλλους οι οποίοι από διαφορετική πολιτική και οικονομική κουλτούρα επιδιώκουν την πολιτική και θεσμική ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον: Οφείλουμε να εργαστούμε για την αλλαγή πορείας με συμμετρικές διορθώσεις των εθνικών πολιτικών δηλαδή συνδυασμό δημοσιονομικών τακτοποιήσεων με δημόσιες παραγωγικές επενδύσεις. Η οικολογική αναδιάρθρωση της οικονομίας και της κοινωνίας δίνουν ποιοτικά στοιχεία στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Μετά τη συμφωνία των Γερμανών Σοσιαλιστών με τη Μέρκελ με την οποία αποκλείουν κάθε αμοιβαιοποίηση των χρεών προκειμένου να αναγκαστούν οι χώρες του Νότου να προχωρήσουν στις αναγκαίες προσαρμογές το ευρωπαϊκό όραμα γίνεται ακόμα πιο θαμπό. ***Δεν φαίνεται να υπάρχουν εμπνευσμένες προσωπικότητες οι οποίες θα δώσουν νέα πνοή στο Ευρωπαϊκό εγχείρημα. Απαιτείται μια βαθιά ρήξη με τη υφιστάμενη κατάσταση.*** *Και τη ρήξη αυτή δυο ιστορικές φυσιογνωμίες της γερμανικής πολιτικής , ο Χέλμουτ Σμιτ και ο Γιόσκα Φίσερ θεωρούν ότι το όραμα της ενωμένης Ευρώπης σβήνει και ότι το μόνο που απομένει είναι ένα δημοκρατικό πραξικόπημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προκειμένου να γίνει ρύθμιση παλαιών και νέων χρεών.*

Το κόμμα μας οφείλει να είναι ιδιαίτερα σαφές στην παρούσα φάση. . Είμαστε κομμάτι της Ευρωπαϊκής Αριστεράς . Πρέπει να αποφύγουμε κάτω από πίεση την ένταξη σε ευρωομάδα . Πρέπει να πορευτούμε με το πρόγραμμα και τις ιδέες μακριά από τη ζεστή αγκαλιά του ΠΑΣΟΚ η την ομπρέλα του ΣΥΡΙΖΑ με αυτοπεποίθηση προς τις Ευρωεκλογές μεταθέτοντας σε εύθετο χρόνο την απόφαση για ένταξη σε κάποια ευρωομάδα.

Η Δημοκρατική Αριστερά στην Κυβέρνηση

Εμείς θεωρούμε ότι το πλέον σημαντικό είναι να κεφαλαιοποιήσουμε την εμπειρία μας από αυτή τη συμμετοχή, να εξάγουμε συμπεράσματα από τα θετικά και αρνητικά στοιχεία της και ακολούθως να επεξεργαστούμε περισσότερο τον προγραμματικό μας λόγο και να κάνουμε τις αναγκαίες διορθωτικές κινήσεις

Η Δημοκρατική Αριστερά απευθυνόμενη στον ελληνικό λαό προεκλογικά συμπύκνωσε τον πολίτικο της λόγο στο τρίπτυχο "για την παραμονή της χώρας στην ευρωζώνη, με την οικονομία ζωντανή και την κοινωνία όρθια"

Ελπίζουμε ότι η ιστορία θα καταγράψει ότι με τη συμμετοχή μας στην κυβέρνηση απεφεύχθη η άτακτη χρεοκοπία, γιατί ούτε η οικονομία είναι ζωντανή ούτε η κοινωνία όρθια. Το κόμμα μας τον Ιούνιο του 2012 αποφάσισε να αναλάβει υπέρμετρες υποχρεώσεις σε σχέση και με τη θέση του κόμματος στη διάταξη των πολιτικών κομμάτων, όπως προέκυψε από τις εκλογές, αλλά και τον επιμερισμό ευθυνών για την ιστορική πορεία που οδήγησε την χώρα στην σημερινή κατάσταση.

Πρόθεση μας με τη συμμετοχή στην κυβέρνηση ήταν πως θα διαμορφώνονταν μια κουλτούρα συνεργασίας, συνεννόησης ανεκτικότητας και σεβασμού των προγραμματικών ορίων του κάθε κυβερνητικού εταίρου. Αντί αυτού εισπράξαμε κλίμα αντιπαράθεσης και σύγκρουσης με την κοινωνία ως αυτή να ήταν μια κυβέρνηση της Ν.Δ. Και ακόμα χειρότερα, το περιβάλλον Σαμαρά προσπάθησε συστηματικά να χρησιμοποιήσει το κόμμα μας ως άλλοθι και μηχανισμό αποενοχοποίησης των πολιτικών ευθυνών τους. Οι αποκλίσεις της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής από τη συμφωνία των τριών κομμάτων ήταν μεγάλες. Απουσίαζε οποιοσδήποτε οδικός χάρτης με στόχους και χρονοδιαγράμματα για την έξοδο της χώρας από την κρίση και την ανασυγκρότηση της

Η συμμετοχή μας αυτή όμως ανέδειξε και πλήθος ζητημάτων που αφορούν τη δοκιμασία της αντίληψής μας για τη λειτουργία του κράτους, τη σχέση κράτους-πολιτικών κομμάτων αλλά και τη λειτουργία του κόμματος μας.

Η συμφωνία μας στην λογική του 4-2-1 για την στελέχωση των θέσεων ευθύνης του κρατικού μηχανισμού αποτέλεσε παρέκβαση από τις βασικές μας αρχές. Όταν ξεχνάμε ότι το μεγαλύτερο ζήτημα ηθικής στην πολιτική είναι η κατάληψη του κράτους από τα κόμματα, τότε μπαίνουμε σε σκοτεινές ατραπούς.

Η αμφιλεγόμενη στάση του κόμματος στα ζητήματα της οικολογίας (βλέπε εξόρυξη χρυσού Σκουριές Χαλκιδικής, εκτροπή Αχελώου) έθεσε σε δοκιμασία έναν από τους βασικούς πυλώνες της υπαρξιακής μας υπόστασης.

Στα ζητήματα της ενέργειας η στάση μας ήταν επαμφοτερίζουσα και διστακτική. Δεν αντιταχθήκαμε έγκαιρα και δυναμικά στην δρομολόγηση της ιδιωτικοποίησης των ενεργειακών δικτύων της ΔΕΗ.

Η αποχώρηση της Δημοκρατικής Αριστεράς από την τρικομματική κυβέρνηση ήταν μια ορθή πράξη διότι η συλλογική λειτουργία της κυβέρνησης είχε αναιρεθεί στην πράξη με αποκλειστική ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας. Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι ο ηγετικός κύκλος της Νέας Δημοκρατίας επιθυμούσε την αποπομπή μας από την κυβέρνηση στο βαθμό που δεν αποδεχόμασταν τον παθητικό ρόλο του "αριστερού άλλοθι.

Ξεχάσαμε ότι όσο ορθές και αν είναι οι πολιτικές επιλογές στην κορυφή, αυτές αποδεικνύονται στο τέλος αναποτελεσματικές αν δεν στηρίζονται σε κόμματα και κοινωνικά κινήματα τα οποία εμπνέονται από τις μεταρρυθμιστικές δράσεις και τις εγκολπώνονται

Τι κόμμα θέλουμε

Εμείς σύντροφοι θεωρούμε ότι οφείλουμε να αναδείξουμε αυτά που μας ενώνουν..

Υπερψηφίσαμε το κείμενο των θέσεων γιατί εκτιμήσαμε ότι το κόμμα μας δεν είχε την πολυτέλεια να παρουσιαστεί τριχοτομημένο σε μια φάση όπου ο δημόσιος λόγος ηγετικών στελεχών, ενάντια σε αποφάσεις οι οποίες ελήφθησαν με μεγάλη πλειοψηφία, μας δημιουργούσε σοβαρά επικοινωνιακά προβλήματα και ερμηνεύονταν από το μεγάλα μιντιακά και οικονομικά συμφέροντα κατά το δοκούν. Αλλά βεβαίως διατηρήσαμε το δικαίωμα μας να παρουσιάσουμε τις διαφορετικές αποχρώσεις στις προσεγγίσεις που έχουμε από το κείμενο των θέσεων.

Αλλά σύντροφοι οφείλουμε να αφήσουμε στο παρελθόν την αντίληψη του κόμματος καθοδηγητή και να συνομολογήσουμε την οικοδόμηση ενός κόμματος που εμπνέει αντί να επιβάλλει.

Οφείλουμε να ανοίξουμε άμεσα μια συνολική συζήτηση για τη φύση, τη δομή και λειτουργία των πολιτικών υποκειμένων και τη σχέσης τους με την κοινωνία. Θέλουμε ένα κόμμα ανοικτό στην κοινωνία και στα ρεύματα ιδεών, δημοκρατικό, με αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών για την προώθηση της διαφάνειας, της επικοινωνίας και του διαλόγου. Ένα κόμμα που θα ενθαρρύνει αντί να φοβάται τη διαφορετικότητα, θα μετεξελίσσεται το ίδιο από πυραμιδοειδής βαριά δομή σε νεωτερικό δίκτυο και θα εμπνέεται από το πάθος των μελών του. Ένα κόμμα με φαντασία που θα μπορεί να προσελκύει νέους ανθρώπους.

Η κρίση και οι αιτίες της

Σε αδρές γραμμές μπορούμε να προσδιορίσουμε τρεις παράγοντες της σημερινής κρίσης:

1. *Η αδυναμία μας να εκσυγχρονίσουμε το ελληνικό κράτος και η ατροφική παραγωγική βάση της χώρας μας*
2. *Οι εγγενείς αδυναμίες και οι ανισορροπίες της θεσμικής διάρθρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης*
3. Οι μεγάλες οικονομικές αναδιατάξεις στην παγκόσμια σκηνή

Το τέλος των "τριάντα χρυσών χρόνων" και οι νέες τεχνολογικές εξελίξεις έφεραν στο προσκήνιο έναν νέο κόσμο με αλλαγή του παραγωγικού προτύπου, απαρχή της παγκοσμιοποίησης, υποβάθμιση του ρόλου της εργασίας, οικολογική και ενεργειακή διάσταση της κρίσης.

Τα δύο βασικά υποκείμενα διαμέσου των οποίων η Αριστερά ασκούσε πολιτική στις δυτικές κοινωνίες δηλ. το Εθνικό Κράτος και το Ταξικό Συνδικάτο μπήκαν σε βαθιά κρίση. Ταυτόχρονα αναδεικνύεται με βίαιο τρόπο ο κίνδυνος να αφανιστεί η ζωή σε έναν πλανήτη χαμένο στο διάστημα από ότι πιο σύνθετο αναπτύχθηκε πάνω σ αυτόν δηλ. την ίδια την ανθρώπινη

ευφυΐα. Το Οικολογικό ζήτημα ήρθε στην επιφάνεια με τις δικές μας γενιές και θα παραμείνει ως τέτοιο στους αιώνες που μας ακολουθούν.

Σε παγκόσμιο επίπεδο νέες οικονομικές δυνάμεις εισέρχονται στο προσκήνιο.

Αριστερά και Μεταρρυθμίσεις

Η χώρα έχει ανάγκη από γενναίες διαρθρωτικές αλλαγές με σαφές κοινωνικό πρόσημο, κάτι που με επάρκεια αποτυπωνόταν στις προγραμματικές θέσεις της Δημοκρατικής Αριστεράς. Οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε το τι σημαίνει "αριστερός μεταρρυθμισμός". ***Η Αριστερά σε όλες τις εκδοχές της αγωνίζεται για ένα "κοινωνικό κράτος δικαίου". Ένα κράτος το οποίο μετασχηματίζει τα προνόμια των ολίγων σε δικαιώματα των πολλών και μετατοπίζει τις κοινωνικές και πολιτικές ισορροπίες προς όφελος των δυνάμεων της εργασίας.***

Οφείλουμε επίσης να ξαναδώσουμε νόημα στη σημασία και τον ρόλο των συνδικάτων προκειμένου να αποκαταστήσουμε τον συνδικαλισμό ως συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας.

Αλλά ας μην ξεχνάμε ότι γύρω από τις δομές του κράτους συναρθρώθηκε ολόκληρος ο δημόσιος και ιδιωτικός τομέας στο πλαίσιο μιας επιδοματικής αντίληψης των πάντων. Ναι το κράτος νοσεί αλλά δεν συμφωνούμε πως οτιδήποτε έχει σχέση με το δημόσιο είναι πάντα γραφειοκρατικό, σπάταλο, αδιαφανές και διεφθαρμένο. Η περίπτωση της ΕΡΤ, και όχι μόνο, μας έδειξε ότι δεν είναι εύκολο να οικοδομήσουμε εκ του μηδενός δομές που αναπτύχθηκαν στο διάβα πενήντα χρόνων όσο προβληματικές και αν είναι αυτές. Διότι πλάι στις προβληματικές δομές του δημοσίου υπάρχει και ο ιδιωτικός τομέας που επιβιώνει με τις κρατικές επιδοτήσεις, οι επιχειρηματίες που δεν επανεπενδύουν τα κέρδη αλλά τα εξάγουν στο εξωτερικό αλλά βεβαίως υπάρχουν και αυτοί που παίρνουν το ρίσκο της υγιούς επιχειρηματικότητας, των νέων τεχνολογιών , των καινοτομικών προϊόντων και της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης.

Συνεπώς προκειμένου να βρούμε διόδους διεξόδου από την κρίση οφείλουμε να μεταρρυθμίσουμε του κράτος ώστε και ο δημόσιος υπάλληλος να επανακτήσει την αξιοπρέπειά του η οποία βάλλεται συστηματικά και το κράτος να είναι στην υπηρεσία του πολίτη.

Οφείλουμε να συνυπολογίσουμε τη διαφορετικότητα μεταξύ ασφαλισμένων εργαζομένων και αυτών με επισφαλή εργασία ή ανέργων, μεταξύ ντόπιων και μεταναστών, νέων και ηλικιωμένων, ανδρών και γυναικών.

Προκειμένου να επιτύχουμε σ αυτή την προσπάθεια οφείλουμε να αναμετρηθούμε με το παρελθόν μας, να ριζώσουμε στην κοινωνία, να δώσουμε ζωτικό χώρο στις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου, να πείσουμε ότι η πολιτική είναι ταυτόχρονα πράξη και ηθική δέσμευση.

Οφείλουμε να συμβάλουμε σε ένα μεταρρυθμιστικό κίνημα που θα δημιουργήσει μια κοινωνία ισότητας ευκαιριών, πλουσιότερη πολιτισμικά και ηθικά, με μεγάλες καινοτομίες και εκσυγχρονισμούς στο πεδίο της παραγωγής των κοινωνικών, πολιτισμικών και περιβαλλοντικών αγαθών.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δώσουμε μια νέα διάσταση στη σχέση μεταξύ της προσωπικής ευημερίας και κοινωνικής αλληλεγγύης. Μόνο έτσι μπορούμε επίσης να δώσουμε προοπτική διαρκείας στο κόμμα μας.

Είμαστε υπερήφανοι για το κόμμα μας και πιστεύουμε ότι ***η Δημοκρατική Αριστερά ήρθε για να παραμείνει στη πολιτική ζωή της χώρα μας ως αριστερά της ευθύνης, της δημιουργίας και των συνθέσεων στο όνομα της εργασίας και του πολιτισμού και όχι ως το ανάχωμα για να μην υπάρχουν προοδευτικές και αριστερές λύσεις σ΄αυτόν τον τόπο .***

Βαγγέλης Ζορκάδης

12/12/2013